

Sygn. akt: I C 1036/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Kłek
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) S.C.A. z siedzibą w Luksemburgu

przeciwko T. K.

o zapłatę

powództwo oddala

UZASADNIENIE

Powód (...) S.C.A. z siedzibą w Luksemburgu wniósł o zasądzenie od pozwanego T. K. kwoty 750 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopu kredytu lombardowego NBP rocznie od dnia 27.09.2015 r. do 31.12.2015 r. i umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopu kredytu lombardowego NBP rocznie nie wyższymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że wierzytelność dochodzona od pozwanego wynika z umowy pożyczki gotówkowej zawartej w dniu 28.07.2015 r. o numerze (...). Pozwany zobowiązany był do zwrotu pożyczki do dnia 26.09.2015 r., jednak nie dokonał w terminie zwrotu przedmiotowej wierzytelności, co spowodowało powstanie wymagalnego zadłużenia, które na dzień złożenia pozwu wynosiło 750 zł. Na wymagalne zadłużenie pozwanego składa się kwota udzielonej pożyczki 600 zł i prowizji 150 zł. Dalej wskazano, iż powód nabył przedmiotową wierzytelność wobec pozwanego w drodze umów cesji.

Pozwany T. K. zawiadomiony o terminie rozprawy w trybie art. 139§1 kpc nie stawił się na rozprawie, nie złożył odpowiedzi na pozew i nie złożył wyjaśnień w sprawie.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. W ocenie Sądu powód nie wykazał ani istnienia przedmiotowej wierzytelności ani jej nabycia przez powoda.

Powód na poparcie twierdzeń wskazanych w pozwie przedłożył kserokopię aktu notarialnego z dnia 28.12.2016 r. (...), jaki miał zostać zawarty przed F. W. notariuszem w W. zawierającego protokół zgromadzenia wspólników oraz zmianę umowy spółki komandytowej (k. 13), kserokopię umowy cesji jaka miała zostać zawarta w dniu 27.06.2017 r. między (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa a (...) (k. 14- 15), wydruk zawierający

dane pozwanego i umowy z dnia 28.07.2015 r. potwierdzony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika (k. 16), wydruk umowy określającej warunki udzielania pożyczek gotówkowych z dnia 28.07.2015 r. jaka miała zostać zawarta między (...) Sp. z o.o. a pozwanym (k. 17-18), wydruk dotyczący statusu kredytu (k. 19), wydruki (kserokopie) przelewów (k. 20-22), wydruk (kserokopia) wezwania do zapłaty (k. 23).

Wnioskowane przez powoda dowody, za wyjątkiem wydruku zawierającego dane pozwanego i umowy z dnia 28.07.2015 r. potwierdzonego za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika (k. 16), zostały pominięte, gdyż nie stanowiły dokumentów lub ich odpisów w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, aby dochodzone roszczenie rzeczywiście mu przysługiwało. Powód nie przedstawił dostatecznych dowodów na istnienie wierzytelności wobec pozwanego.

Wskazać należy, iż powód dołączył do pozwu niepoświadczone za zgodność z oryginałem wydruki bądź kserokopie. Reprezentujący powoda pełnomocnik, za wyjątkiem pełnomocnictwa procesowego oraz wskazanego wyżej wydruku zawierającego dane pozwanego i umowy z dnia 28.07.2015 r. (k. 16), nie poświadczył za zgodność z oryginałem żadnego z wydruków lub kserokopii załączonych do pozwu. W myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego dokumentem jest wyłącznie oryginał. Kserokopia jako odwzorowanie oryginału może być uznana wyłącznie za odpis dokumentu. Niepoświadczona podpisem strony kserokopia nie jest dokumentem. Jeżeli zaś pismo nie może być uznane za dokument, nie może być też podstawą do prowadzenia dowodu w trybie art. 308 kpc. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2000 r. IV CKN 59/00, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2009 r. CSK 557/08). Do uznania kserokopii za dokument niezbędne jest oświadczenie o istnieniu oryginału o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Dopiero po umieszczeniu na kopii poświadczenia zgodności z oryginałem można uznać kserokopię za dokument świadczący o istnieniu oryginału.

Złożone przez powoda kserokopie czy wydruki nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem, nie można zatem ich uznać za wiarygodne dowody świadczące o przysługiwaniu powodowi wierzytelności względem pozwanego. Zdaniem Sądu także wydruki z dokumentów sporządzonych w formie dokumentowej wymagają poświadczenia za zgodność z oryginałem. Powód przedkładając niepoświadczone wydruki i kserokopie nie wykazał, by dochodzone roszczenie w wysokości wskazanej w pozwie rzeczywiście mu przysługiwało.

Natomiast wydruk zawierającego wpisane w tabeli dane pozwanego i umowy z dnia 28.07.2015 r., który został potwierdzony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika (k. 16) sam w sobie niczego nie dowodzi.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien wykazać zatem wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Wskazać należy, iż w sprawach cywilnych nie jest rzeczą Sądu zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie jak też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy - obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach. Od tego obowiązku nie zwalnia powoda treść art. 339 kpc.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron

procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie. W konsekwencji należało stwierdzić, że powód nie udowodnił swojego roszczenia, choć był do tego zobowiązany.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.